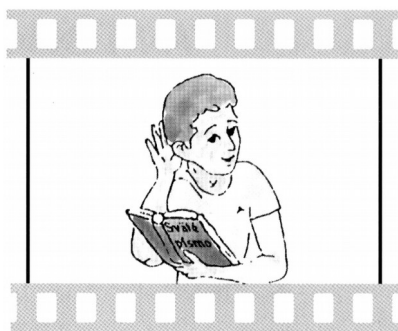

Pod'me si čítať Slovo života

4

Biblia a príbehy na každý deň vo Veľkom pôste 2020

Pozor súťaž!!!

Ak chceš, zapoj sa do súťaže o najkrajší citát z Biblie a najkrajší príbeh. Každý príbeh má svoje číslo. Napíš na lístok: svoje meno a priezvisko, názov a číslo najkrajšieho citátu z Biblie a najkrajšieho príbehu, vhod' lístok do schránky pri vchode do kostola po skončení krízových opatrení, keď už bude kostol otvorený. Po Veľkej noci vyžrebujeme výhercov a udelíme milé prekvapenia. *Citáty z Biblie nesúvisia s dennými čítaniami počas liturgie.*

Štvrtá pôstna nedeľa – 22. 3. 2020

Jn 1,9

Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet.

Skrytá chyba - 8

„Musím sa vrátiť a povedať mu to,“ povedal Bohuš na štadióne opierajúc sa o operadlo stoličky.

„Čo? Zbláznil si sa?“ vykrikol Jonatán. „Nikdy sa to nedozvie. Zajtra to vyhodia s odpadkami.“

„O to mi nejde,“ povedal Bohuš.

„Roztrhá ťa na márne kúsky,“ pripomenul Jonatán.

„To mi je jedno. Musím ísť a povedať mu to.“ Bohuš sa pustil uličkou hore.

Jonatán sa vybral za ním. „Aspoň počkaj, kým sa skončí tento -zápas.“

„Veď o chvíľu je aj tak koniec. Idem hneď. Ak nechceš, nemusíš ísť.“

„No, idem aj ja,“ povedal Jonatán potriasajúc hlavou.

Keď chlapci vyšli na ulicu, zamierili rovno k pekárni, kde Bohuš pracoval na pol zmeny. Bol rád, že si tam môže zarobiť nejaké peniaze. Veď práca mu nerobila nijaké problémy.

„Neviem pochopiť, ako som mohol urobiť takú hlúposť,“ nariekal Bohuš. „Veď je to také jednoduché. Pripraviť jednu dávku cesta, rozdeliť na štyri časti, nechať vykysnúť a máš to hotové.“

„Iste, je to celkom jednoduché. Asi sme sa zrozprávali. Musel si sa pomýliť, keď si rátal, koľko naberačiek múky si tam už dal.“

„Tiež si to myslím, ale každá naberačka má asi pol kila múky. Musel som ich tam dať viac, pretože keď som pridal predpísané množstvo vody, mixér to nedokázal dobre vymiesiť. Vieš si predstaviť, koľko peňazí sme asi vyhodili do odpadkov? Dúfam, že mixér sa nepokazil.“

„To určite nie. Urobil si ešte jednu dávku a tá sa ti už podarila, však?“ pripomenul Jonatán. „Áno, ale ako vieš, že sa nič nepokazilo?“

„Myslím si to. A keby aj, čo na tom? Nikto nezistí, čo sa stalo, okrem teba a mňa. Nevydarila sa ti jedna dávka chlebového cesta, tak sme ju vyhodili do koša. Navrch sme nasypali odpadky - nikto si to nevšimne. Keď prídu smetiari, celý kontajner vysypú do auta a nikto nič nezistí.“

„Nemôžem to nechať len tak, Jonatán. Nevieam, akú veľkú škodu sme vôbec spôsobili. Nevieam, či by nebolo treba ten mixér pre istotu pozrieť,“ povedal Bohuš a vykročil ďalej. „Musím pánu Konerovi povedať, čo sa stalo.“

„Hovorím ti, že ťa roztrhá na márne kúsky,“ povedal Jonatán. „Myslel som si, že si šetriš peniaze, aby si si mohol kúpiť auto, keď budeš mať osemnásť. Tvoj otec povedal, že keď si budeš šetriť, aj on ti niečím prispeje. Veď je to o pár rokov. Kde si nájdeš takú dobrú prácu, ako je táto?“

„Máš pravdu, je to veľmi dobrá práca,“ povedal Bohuš. „Zarobím celkom peknú sumu, oveľa viac než chlapci, ktorí pracujú v stánkoch i s rýchlym občerstvením.“

Jonatán schytil kamaráta za plece. „To ti nestojí za to. Nikto sa nič j nedozvie. Poďme domov a zabudni na to. A okrem toho, pán Koner tam ešte asi ani nebude.“

„Už bude. Do práce chodieva večer o pol siedmej. Cesto dovedy vykysne. Potom dáva piecť chlieb. Už je skoro pol ôsmej,“ povedal Bohuš a pozrel sa na hodinky. „Prepáč, Jonatán, musím tam hneď ísť a povedať mu to.“

„Aj tak si myslím, že si cvok. Idem domov, pretože s rodičmi odchádzame niekam na víkend. Uvidíme sa v pondelok v škole.“

Jonatán potľapkal kamaráta po pleci a rozlúčili sa. Pustil sa dolu ulicou. Bohuš pokračoval v ceste do pekárne. Dnu sa už svietilo. Pozrel cez okno. Pán Koner stál pri pracovnom stole.

Bohuš pozoroval, ako pekár odkrajuje kusy cesta a dlaňami z nich tvaruje bochníky. Potom ich ukladá do chlebových foriem. Všetko je pripravené, chlebič sa môže dať piecť.

„Dobrý večer, pán Koner,“ povedal Bohuš, keď otvoril dvere. Bola teplá letná noc. Horúci vzduch z pecí Bohuša privalil ako ťažká perina. Na tvári zacítil kvapky potu.

„Ahoj, Bohuš. Čo ťa sem priviedlo tak neskoro večer? Myslel som si, že dnes večer si na zápase.“

„Bol som. Čosi sa však prihodilo, preto som musel prísť. Chcem vám o tom povedať.“

„Čo také?“ Pán Koner prestal tvarovať bochníky a pozrel Bohušovi priamo do očí.

Bohuš povedal svojmu šéfovi celý príbeh o tom, ako sa pomýlil pri rátaní naberačiek s múkou a ako sa mu nevydarila celá jedna dávka. Povedal mu tiež, ako to s Jonatánom vyhodili do kontajnera a zasypali odpadkami, aby nič nezbadal.

„Prečo mi to teda hovoríš, keď ste to prikryli odpadkami, aby som nič nezbadal?“ spýtal sa Bohuša.

„Nevedel by som vám klamať, pán Koner. Je mi ľúto, že toľko múky a všetkých prísad vyšlo navnivoč. Môžete mi tú sumu strhnúť z mojej výplaty. Keby to bolo málo, prinesiem z toho, čo som si doma ušetril.“ Bohuš bol teraz naozaj celý spotený, no nebolo to kvôli letnej horúčave.

„Bohuš, pod na chvíľu sem!“ povedal pán Koner a pomaly s ním kráčal ku kontajneru.

„Spomínaš si, čo som ti povedal o tom, čo urobí kvas s cestom? Pozri sa do kontajnera!“

Cesto vykyslo a naplnilo takmer celý kontajner. y Odpadky, ktoré Bohuš s Jonatánom nasypali navrch, aby cesto prikryli, povypadávali von.

„Mám dobrý nápad," povedal pán Koner., Ak sa ti nabudúce stane niečo podobné, zavolaj ma. Niečo s tým urobíme. V tomto prípade sme mohli pridať z každej prísady a vyrobiť väčšiu dávku."

Pán Koner položil ruku Bohušovi na plecía a spolu sa vrátili do pekárne.

„Povedali ste nabudúce. Nevyhodíte ma?" spýtal sa Koner. „Bohuš, keď urobíš chybu, nie je to nič strašné. Zlé je však to, keď nie si čestný. Zo začiatku som bol nahnevaný, pretože som si myslel, že mi to nepovieš a ja by som ti nemohol dôverovať. Ale pretože si prišiel a povedal mi to, všetko je opäť v poriadku. Teraz chod domov a dobre sa vyspi. Uvidíme sa v pondelok. Dostaneš celú svoju výplatu. Tu za chyby neplatíme, tu sa z nich učíme."

„Ďakujem, pán Koner. Nabudúce budem naozaj dávať väčší pozor," povedal Bohuš. „Do videnia v pondelok."

Ani nie je až tak horúco, pomyslel si Bohuš. Veď je vlastne krásny večer - jeden z najkrajších, na aký si dodnes spomína.

Svoj charakter poznáš, keď si sám v tme.

Pondelok po štvrtej pôstnej nedeli– 23. 3. 2020

Prís 19,11

Rozumnosť krotí v človekovi jeho hnev a je mu na česť, že sa vie povzniesť nad previnením.

Skúška trpezlivosti - 9

Ak sa vám stáva, že v nudnej a nie práve „dôležitej" práci rýchlo stratíte trpezlivosť a nahneváte sa, možno vám pomôže tento príbeh. Istá učiteľka v detskej škôlke mala ustavične problémy s detskými šnúrkami. Trikrát denne, raz ráno a dvakrát na poludnie, musela pomôcť 35-tim deťom obuť topánky, zaviazať šnúrky, potom rozviazať šnúrky a vyzuť topánky. Keď už bola pri poslednom páre, ktorý obúvala jednému malému chlapcovi, ten poznamenal: „Tie topánky nie sú moje."

Učiteľka napočítala do desať, aby sa trochu upokojila a potom mu ich vyzula. Chlapček sa len ticho pozeral, čo robí, a keď začala hľadať, kde sú jeho topánočky, pokračoval: „To sú topánky mojej sestry, ale mamička mi povedala, že dnes ich môžem mať ja."

Rozhnevať sa na správnu osobu, v správnej miere, v správnom čase, správnym smerom a správnym spôsobom - to nie je ľahké a nie každý to dokáže.

Utorok po štvrtej pôstnej nedeli– 24. 3. 2020

Prís 29,22

Hnevlivý človek roznieti roztržku a prchký chlap (sa podopúšťa) veľa priestupkov.

To oni ma nahnevali - 10

Jeden mních, ktorý sa vedel veľmi rýchlo rozčúliť, bol známy tým, že vinu za svoj hnev vždy „našil" na niekoho druhého. Myslel si totiž, že na vine sú tí druhí, že sa musí hnevať. Rozhodol sa preto, že sa odsťahuje do úplnej samoty na púšť. Domnieval sa, že ak bude preč od všetkých ľudí, zvíťazí nad touto svojou slabosťou. Jedného rána sa stalo, že nedopatrením zvalil džbán s vodou. O niekoľko minút doň narazil opäť. Džbán sa tentoraz prevrátil celkom a všetka voda sa vyliala. Už sa nedokázal ovládať. Schmatol ho, zdvihol do výšky a celou silou ním hodil o zem. Keď sa o chvíľu pozeral na všetky drobné črepiny na zemi, uvedomil si plnú pravdu - za svoje výbuchy hnevu nemôže obviňovať iných. Problém je v ňom samom.

Veselé srdce rozlieva jas po tvári, bolesť srdca však zarmucuje ducha.

Len si zatrúb! - 11

Istý muž zostal uväznený v dopravnej zápche. Nemohol sa pohnúť z miesta. Vodič auta, ktoré bolo za ním, ustavične trúbil a trúbil. Muž vystúpil a šiel k vodičovi. S hnevom otvoril dvere a začal naňho kričať. Vychrílil pritom mnoho neslušných a urážlivých slov.

Šofér si ho pokojne vypočul a povedal: „Na nárazníku svojho auta máte nálepku: Ak milujete Ježiša, zatrúbte. Ja ho mám veľmi rád, preto som aj veľa trúbil.“

Hnev si vždy nájde nejakú príčinu, ale málokedy je to dobrá príčina.

Neprenáhli sa svojim duchom, aby si sa zlostil, lebo mrzutosť prebýva v hrudi pochabých.

Keby sa to dalo vrátiť! - 12

George W. Martin rozprával tento skutočný príbeh:

„Spomínam si na istého mladého spolupracovníka, ktorý raz v hneve napísal svojmu otcovi veľmi nepekny list. Pretože sme pracovali v jednej kancelárii, radil som mu, aby ten list neposielal. Nechcel si však dať povedať. Prilepil naň známku a pretože som šiel do mesta, poprosil ma, aby som ho odniesol na poštu. Ja som ho však jednoducho strčil do vrečka a nechal u seba do nasledujúceho dňa. Keď prišiel ráno do práce, vyzeral veľmi ustarostene.

'George,' povedal mi, 'vieš, aký by som bol rád, keby som ten list nebol nikdy napísal? Určite sa to ota veľmi dotkne. Dal by som aj tisíc korún za to, keby som ho mohol vziať späť!'

Siahol som do vrečka a podal som mu list. Povedal som mu, prečo som sa rozhodol neposlať ho. Mladý muž bol taký natešený, že mi skutočne chcel dať tisíc korún za to, že som ten hrozný list neposlal.“

Ani najrýchlejší kôň nedobehne slovo vyrieknuté v hneve.

Trpezlivý (má) veľa rozumu, prchký však vyvádza (priam) bláznovstvo.

Ničivá zúrivosť - 13

Slávny taliansky dirigent Arturo Toscanini bol známy svojimi záchvatmi hnevu. Knihovníka jedného z Toscaniniho orchestrov trápil najmä majstrov zlovyk ničiť v hneve hodnotné hudobné partitúry (notový zápis všetkých nástrojov hudobnej skladby). Dal si preto tú námahu a sledoval, aká je jeho prvá reakcia, keď sa rozzúri. Zistil, že najprv vezme taktovku do oboch rúk a pokúša sa zlomiť ju. Ak taktovka praskne, dirigent sa zvyčajne upokojí a pokračuje v cvičení orchestra. Ak sa mu to nepodarí, začne rozhadzovať a ničiť partitúru. Ako to vyriešil? Postaral sa o to, aby mal dirigent pri nácviku poruke dostatočnú zásobu krehkých taktoviek!

*Niektu raz povedal istému Škótovi: „Človeče, ty sa vieš ale poriadne nazlostiť!“
Škót mu odpovedal: „A to si ani nevieš predstaviť, ako veľmi sa ovládam.“*

Lepšie je byť trpezlivý ako silák, (lepšie) sa ovládať, než mesto zaujať.

Bumerang hnevu - 14

Jim Taylor rozprával o svojom priateľovi Ralphovi Miltonovi túto historku:

„Jedného rána o piatej sa Ralph zobudil na silný rámus. Vyskočil z postele a ešte v pyžame šiel do zadnej záhrady zistiť, čo sa to deje.

Na svoje prekvapenie objavil na streche datľa, ktorý usilovne d'obal do televíznej antény.

Nahnevaný na malé stvorenie, ktoré ho tak skoro ráno zobudilo a vytiahlo z postele, vzal do ruky kameň a celou silou ho hodil do datľa. Kameň však preletel ponad dom. Vzdialený rachot mu zvestoval, že dopadol rovno na jeho auto.

Ešte viac nazlostný sa rozohnal a v hneve z celej sily kopol do hrudy tvrdej hlíny. Neskoro si však uvedomil, že je ešte bosý.

Ralph tak zistil, že nekontrolovaný hnev sa nám môže niekedy kruto pomstiť."

Človek v hneve ide no splašenom koni.